

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Elismerhető-e, hogy az 1998. június 25-i Aarhusi Egyezmény 9. cikke, és nevezetesen annak (3) bekezdése a nemzetközi szerződésekhez kötődő közvetlen alkalmazhatósággal (self executing effect) rendelkezik, figyelembe véve e nemzetközi szerződés által kitűzött fő célt, azaz a keresetjogi jog hagyományos fogalmától való eltávolodást, és a nyilvánosság vagy az érintett nyilvánosság számára az eljárásban a fél jogállásának a biztosítását, tekintettel arra, hogy az Európai Unió, bár 2005. február 17-én csatlakozott az említett nemzetközi egyezményhez, a végrehajtásához szükséges közösségi intézkedéseket nem fogadta el?
2. Elismerhető-e, hogy jelenleg a közösségi jogrend részét képező Aarhusi Egyezmény 9. cikke, és nevezetesen annak (3) bekezdése a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatának értelmében véve közösségi jogi közvetlen alkalmazhatósággal vagy közvetlen hatállyal rendelkezik?
3. Az első vagy a második kérdésre adott igenlő válasz esetében az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (3) bekezdése az e nemzetközi szerződésben kitűzött fő célra tekintettel értelmezhető-e úgy, hogy a „hatóságok [aktusai]” kifejezés alatt a határozat meghozatalát jelentő aktus is értendő, ami azt eredményezi, hogy a nyilvánosságnak az igazságszolgáltatás igénybevételére vonatkozó lehetősége magában foglalja a hatóság azon határozatának vitatásához való jogot is, amelynek jogellenessége a környezetre gyakorolt hatásában rejlik?

A Verwaltungsgericht Halle (Németország) által 2009. július 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Günter Fuß kontra Halle város

(C-243/09. sz. ügy)

(2009/C 233/06)

*Az eljárás nyelve: német***A kérdést előterjesztő bíróság**

Verwaltungsgericht Halle

Az alapeljárás felei*Felperes:* Günter Fuß*Alperes:* Halle (Saale) város**Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések**

1. A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 22. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti hátrányos helyzetet objektív vagy szubjektív módon kell értelmezni?
2. Fennáll-e a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 22. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett hátrányos helyzet, ha egy beavatkozási feladatot ellátó tisztviselőt a munkaidő felső határának jövőbeli betartására irányuló kérelme alapján akarata ellenére egy

másik, túlnyomórészt belső szolgálatot igénylő beosztásba helyeznek át?

3. A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 22. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett hátrányos helyzetként kell-e értelmezni az alacsonyabb fizetést, ha az áthelyezés révén a kedvezőtlen időszakokra (éjszaka, vasárnapok és munkaszüneti napok) eső szolgálat ideje és ezáltal az ilyen szolgálatért mint fáradságos munkáért járó pótlék nagysága is csökken?
4. A 2. vagy 3. kérdésre adandó igenlő válasz esetén: az áthelyezés révén keletkezett hátrányos helyzet ellensúlyozható-e az új beosztás előnyei, mint például a rövidebb munkaidő vagy továbbképzés útján?

⁽¹⁾ HL L 299., 9. o., magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 381. o.

2009. július 3-án benyújtott kereset — az Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-244/09. sz. ügy)

(2009/C 233/07)

*Az eljárás nyelve: német***Felek***Felperes:* az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: R. Lyal és W. Mölls meghatalmazottak)*Alperes:* Németországi Szövetségi Köztársaság**Kereseti kérelmek**

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság — mivel az Einkommensteuergesetz (a jövedelemadóról szóló német törvény) 7. §-ának (5) bekezdése szerinti degresszív értékcsökkenési leírást a belföldön található épületekre korlátozta — nem teljesítette az EK 56. cikkből eredő kötelezettségeit;
- a Bíróság a Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset tárgyát a német Einkommensteuergesetz azon rendelkezései képezik, amelyek az ingatlanok adójogi kezelésénél előírt, úgynevezett degresszív értékcsökkenési leírást — vagyis a leírási időszak első szakaszában a lineáris leírási kulcsnál magasabb leírási kulcs alkalmazását — a belföldön található épületekre korlátozzák.

A belföldön és a külföldön fekvő ingatlanok eltérő kezelése sérti a tőkemozgás EK 56. cikk által biztosított szabadságát. Az

állandó ítélezési gyakorlat szerint ezen előírás valamennyi olyan rendelkezést tilt, amely a határokon átnyúló tőke mozgásokat a tisztán belföldi tőke mozgásokkal szemben hátrányos helyzetbe hozza, és ezáltal a belföldi illetőségű személyeket az előbbiektől visszatartja.

A szóban forgó szabályozás következtében az adóköteles beruházók likviditási helyzete a külföldi ingatlanok esetében kedvezőtlenebb, mint a belföldi ingatlanok esetében. Ez azzal a következménnyel jár, hogy a külföldi ingatlanbefektetések a belföldiekhez képest kevésbé vonzóak, és visszatartják a beruházókat attól, hogy másik tagállamban építkezzenek vagy épületeket szerezzenek meg. A likviditási helyzet belföldi ingatlanbefektetések esetén történő javulása az ítélezési gyakorlat szerint adóelőnyt jelent, amelyet figyelembe kell venni a tisztán belföldi, valamint a határokon átnyúló tényállások mindenkorai kezelésének összehasonlításakor.

Jóllehet a kifogásolt megkülönböztető szabályozás hatályát olyan épületekre korlátozták, amelyekre vonatkozóan az építési engedély iránti kérelmet vagy az adásvételi szerződést 2006. január 1-je előtt nyújtották be, illetve kötötték meg, a tőke mozgás szabadsága így módon sem biztosított, mivel az elhasználódás miatti degresszív értékcsökkenési leírás tartós tényállást valósít meg.

A német kormány álláspontja szerint a fent nevezett korlátozást nyomós közérdek igazolja; a szóban forgó szabályozásnak ugyanis az a célja, hogy előmozdítsa Németországban a bérlások építését.

E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az állandó ítélezési gyakorlat szerint a nemzeti gazdaság előmozdítása nem képez olyan célkitűzést, amely igazolhatná az alapvető szabadságok bármely korlátozását. A degresszív leírás belföldön található ingatlanokra való szigorú korlátozása még akkor sem lenne szükséges, sem pedig arányos, ha a bérlások építésének előmozdítására irányuló célkitűzést — nem gazdasági célként — elismernék. A bérlások németországi építésének előmozdítását nem hátráltatná az, ha a degresszív leírást más tagállamokban fekvő ingatlanok esetében is lehetővé tennék.

A német kormány tehát nem terjesztett elő olyan jogalapokat, amelyek a tőke szabad mozgásának megzavarását igazolhatják.

A Finanzgerichts Baden-Württemberg (Németország) által 2009. július 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Alketa Xhymshiti kontra Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

(C-247/09. sz. ügy)

(2009/C 233/08)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Finanzgericht Baden-Württemberg

Az alapeljárás felei

Felperes: Alketa Xhymshiti

Alperes: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Alkalmazni kell-e a lakóhely szerinti tagállamban a 859/2003/EK rendeletet⁽¹⁾ harmadik ország az Európai Unió valamely tagállamban jogszerűen lakóhellyel rendelkező és a Svájci Államszövetségben dolgozó állampolgárára és a harmadik ország állampolgárságával rendelkező feleségére azzal a következménnyel, hogy a munkavállalóra és feleségére a lakóhely szerinti tagállamnak alkalmaznia kell az 1408/71/EGK⁽²⁾ és az 574/72/EGK⁽³⁾ rendeleteket?
2. Az 1. kérdésre adandó nemleges válasz esetén: az 1. kérdés szerinti körülmények között úgy kell-e értelmezni az 1408/71/EGK rendelet 2., 13. és 76. cikkét és az 574/72/EGK rendelet 10. cikk (1) bekezdésének a) pontját, hogy harmadik ország állampolgárságával rendelkező anyától harmadik országbeli állampolgársága okán a lakóhely szerinti tagállamban megtagadható a családi ellátások nyújtása, habár az érintett gyermek uniós polgár?

⁽¹⁾ Az 1408/71/EGK és az 574/72/EGK rendelet rendelkezéseinek valamely harmadik ország e rendelkezések által pusztán állampolgárságuk okán nem érintett állampolgáira való kiterjesztéséről szóló, 2003. május 14-i 859/2003/EK tanácsi rendelet; HL L 124., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 317. o.

⁽²⁾ A szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet; HL L 149., 2. o., magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 35. o.

⁽³⁾ A szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1408/71/EGK rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1972. március 21-i 574/72/EGK tanácsi rendelet; HL L 74., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 83. o.

2009. július 7-én benyújtott kereset — Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Ciprusi Köztársaság

(C-251/09. sz. ügy)

(2009/C 233/09)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: C. Zadra és I. Chatziyiannis)

Alperes: Ciprusi Köztársaság

Kereseti kérelmek

— a Bíróság állapítsa meg, hogy a Ciprusi Köztársaság nem teljesítette a 93/38/EGK irányelv⁽¹⁾ 4. cikkének (2) bekezdéséből és 31. cikke (1) bekezdésének a) pontjából, valamint a 92/13/EGK irányelv⁽²⁾ 1. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;